

ਅਪੀਲ ਸਿਵਲ

ਅਦਾਲਤ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, -ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1959 ਦੀ ਬਕਾਇਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 326।

ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ (1953 ਦਾ X) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ (1959 ਦਾ IV) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਧਾਰਾ 17-ਏ - ਧਾਰਾਵਾਂ - ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਪਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1958 (1958 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 6) ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ (1953 ਦਾ ਐਕਸ) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (1959 ਦਾ IV) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 ਏ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ।

ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟਰਮੀਨਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਜੀ.ਸੂਰੀ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ 27 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਬ-ਜੱਜ ਕਲਾਸ ਜਲੰਧਰ ਦੇ 17 ਮਈ, 1958 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 4475 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਾਗਤ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਾਊਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1959 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਐਮ.ਆਰ. ਛਿੱਬਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ,

ਵੀ.ਪੀ. ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਵਾਈ. ਪੀ. ਗਾਂਧੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਇਹ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ 72 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ 4.350 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ 6 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 (ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ) ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 (ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸੰਤ ਰਾਮ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਧੀਆ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਐਕਸਪੀਲਮੈਂਟ ਐਕਟ (1953 ਦਾ ਨੰਬਰ ਐਕਸ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 17 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼-ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੇ ਜਲੰਦਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

27 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ; ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਦੂਜੀ ਖੇਜ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਛਿਬਰ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਸੈਕਸ਼ਨ 17. ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ:

1. ਜਿਹੜਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(i)

(a) *****

(b) *****

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 (1913 ਦਾ ਐਕਟ 1) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੰਗਤਾ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਔਰਤ ਹੋਵੇ, ਵਿਧਵਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਟਾ ਕਸ਼ਟ ਵਿੱਚ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਲ 1958 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ 1958 (ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ) 1958 ਦਾ ਨੰਬਰ 6), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 (ਏ) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"ਧਾਰਾ 17 (ਏ) (1): ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਾਊਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਿੱਥੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਸੇਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਰੱਖੀ ਸੀ। 1958.

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਸੇਧ) ਐਕਟ (1959 ਦਾ ਨੰਬਰ 4) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 ਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਦਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਏ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫੈਸਲਾ ਖਰਾਬ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਝਲਣਗੇ।

ਕੇ.ਐਸ. ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Rakesh Sharma, Translator.